

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1535/2021
08.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Вуловић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Привредни суд у Чачку, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Краљеву, ради накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж рр 349/20 од 14.10.2020. године, у седници одржаној 08.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж рр 349/20 од 14.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку Прр1 18/20 од 29.05.2020. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Чачку Ст бр.42/10 (сада Ст бр.12/17) плати неисплаћено потраживање по основу радног односа и рада код стечајног дужника – Акционарско друштво „Нискоградња – Чачак пут“, Чачак – у стечају, које је од стране Привредног суда у Чачку тужиоцу признато и утврђено закључком тог суда Ст бр.42/10 од 11.02.2011. године, под редним бројем ППОТ 78, у износу неисплаћеног потраживања од 617.691,45 динара са законском затезном каматом од 20.01.2020. године до исплате, на терет буџетских средстава Републике Србије намењених покрићу текућих расхода Привредног суда у Чачку, осим расхода за запослене и текуће одржавање објеката и опреме. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року, у предмету Привредног суда у Чачку Ст бр.42/10 (сада Ст бр.12/17) на износ из става првог изреке пресуде од 617.691,45 динара, плати законску затезну камату почев од 11.02.2011. године до 19.01.2020. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка плати 30.000,00 динара у року од 15 дана од пријема пресуде са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, на терет буџетских средстава Републике Србије намењених покрићу текућих расхода Привредног суда у Чачку, осим расхода за запослене и текуће одржавање објеката и опреме.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж рр 349/20 од 14.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Чачку Прр1 18/20 од 29.05.2020. године у ставовима 1. и 3. изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11 ...87/18), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 28. став 1. ЗПП, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, а ставом 2. прописано је да камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Чланом 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају тужба у овој парници поднета је 20.01.2020. године са захтевом за исплату 617.691,45 динара ради накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Чачку Ст бр.42/10 (сада Ст бр.12/17). Вредност предмета спора је динарска противвредност од 5.254,71 евра, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како је вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде испод законом прописаног цензуса из члана 403. став 3. ЗПП за изјављивање ревизије, имајући у виду да је вредност предмета спора 5.254,71 евра у динарској противвредности, то значи да ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић